

Rozeznávám

Michal Horáček

Máš tucty známých - ale kdo tě zná?
Máš vlastní píseň - kdo však ví, jak zní?
Máš pocit, že jsi zakutálená.
Jak drobná mince pod rohožkou dní.

Já však rozeznávám
zvuk chůze, co se odráží
od výloh hlučných pasáží.
Tvou samotu, tvé závaží.
Já vždy rozeznávám
tvé boky, když jdeš ulicí,
tvé vlasy mezi pšenicí,
tvou vůni mezi tisíci.
Já vždy rozeznávám,
hravě rozeznávám.

Máš pravdu - ale kdo ti za ni dá?
Máš hlavu plnou utajených snů.
Máš podezření, že jsi zbytečná
jak malá piha, skrytá pohledům.

Já však rozeznávám...

Máš svoje léta, právě jako já.
Máš na čase jít vlastním barvám vstříc.
Má láska, nejsi neviditelná.
Já věřím, že ti budu moci říct:

Já vždy rozeznávám
tvé boky, když jdeš ulicí,
tvé vlasy mezi pšenicí,
tvou vůni mezi tisíci.
Já tě rozeznávám
jak vlčí máky v osení,
jak prsten mezi dlážděním
Tvá grácie se nemění
- a tu rozeznávám.